

Előfizetési ár:
 eg. a. évre 20 frt., félévre 10 frt.,
 negyedévre 5 frt.

Beigazítási díj: 6-hasábos petit-sor
 5 kr.; bélyegdíj minden beigazításért
 30 kr.

A „nyiltér“-ben 4-hasábos petit-sor
 20 kr.

AUTONOMIA

POLITIKAI NAPILAP.

Az előfizetési pénzek
 a lap kezelését illető minden tár-
 gyak a szerkesztőséghez (Lakatoz-
 utca 1 sz. a. 1 emeleten) inté-
 zendők.

Bérmertelen levelek
 el nem fogadtatnak.

Előfizetési felhívás

AUTONOMIA

1869-ik évi folyamára.

Egész évre 20 frt — kr.
 Félévre 10 „ — „
 Negyedévre 5 „ — „
 Egy hónapra 1 „ 80 „

Szegényebb sorsu nt. káplán vagy plebános urak számára mindazáltal, kiknek évi jövedelmük a rendes congrua illetéket alig haladja túl, az „Autonomiát“ mindjárt most is, 16, 8 és 4 forintért szívesen adjuk.

Az „Autonomia“ kiadó-hivatala.

Szabad egyház a szabad államban.

VI.

Pest, márcz. 11.

Elég lett volna egyszerűen constatálnunk a tényt, hogy a modern állam törvényeiben, intézményeiben, politikájában megszűnven confessionalis lenni, az egyháztól elvben és gyakorlatban elvált.

Ezen elválás lehetőségét indokolnunk is fölösleges lehetett, miután a történelem az ö logikája fölött nem alkuszik.

Czél szerű, megtehető, üdvös lesz-e az új állapot az egyház lelki érdekeinek tekintetéből? megmutatja a jövő, mely nem szorult arra, hogy egy korábbi ivadék jószágossá titkai.

Ha mégis fejtegetésünkben a részletekig mentünk, oka, mert színesezést által váltuk megvilágítani a helyzetet, s árnyalni a háttér, kiemelni az ellentéteket.

Miket mondánk, érthetővé teszük, hogy az egyházjogászok egy komplikált kérdés ibis-redibis megoldásától ezután fölmentve láthatják magukat.

Értjük az állam és egyház kölcsönös viszonyának kérdését. E kérdést legigazságosabban és lehetőleg legbölcsebben oldotta meg a jelenkor, midőn azt kettévágta.

Mint viszonylanak állam és egyház egymáshoz? fogják mondani, a jövőben: sehog. Össze nem tartoznak. Elváltan élnek egymás mellett, szabadon.

Az elválás ki van mondva. Mint osztalékos mostoha testvér pörölte ki az állam köz-területéből volt frigyását, az egyházat, s mielőtt ez összeszedte volna magát, hogy tulajdonába vonuljon, ellenébe a kormányok és parlamentok exequáltak a hozott rendeleteket.

Az események rohamos fejlődése által az egyház tulszárnyalva lett hazánkban is.

Most úgy állunk mint a gazda lángba borult háza pitvarán. Azt nézzük, mit menthetünk meg az omladékokból. Különbözn csak rajtunk áll, hogy dolgainkat minél előbb rendezzük. Vagy is azt tegyük, hogy miután az állam elvben és gyakorlatban elvált az egyháztól, az egyház követelje vissza azon igazait és birtokait, mely Isten és világ előtt az övé, de még az állam kezei között létezik, s az állam azt még vissza nem adta.

Mert azt sem a jogelvek sem a szabadság fogalma nem türi, hogy míg az állam a lelki hitvátság és vallási dolgok terére szorítja az egyházat, ő maga, mint eddig, szabad kezekkel gazdálkodjék a felekezeti jogok bitorlásában.

Az államnak le kell mondania és visszadni:
 a) mindazon egyházi ügyek kezelését és befolyásozását, melyeket eddig a kormányhatárolt tartott gyámsága alatt;
 b) az összes iskolai és alapítványi vagyont, nem különben egyházi javak független, szabad birtoklását, kezelését;
 c) a kath. iskolák, a nevelés és oktatás önkormányzatát, szabadságát. E pontokat részletezni fogjuk.

Bakony-aljai levelek.

IV.

Mirabeau azon merész állításáról, hogy a politikának nincs morálja, — a jelen választási mozgalmak közepe, a pártok folytonos rivalisusában eléggé meggyőződhetünk!

Nem szándékunk egyébként, erre vonatkozni, talán egy hü genreképet festeni, hanem megelégszünk,

és pedig eléggé, — midőn ezáltal rövid vonásokban Veszprém-megye utolsó állandó bizottmányi ülésének csak gyenge rajzképet is adhatjuk.

Elmondhatjuk bátran, hogy 61-től kezdve a megyei bizottmány, a már többszörösen felmerült pártkérdések körül, még soha sem fejtett ki annyi erélyt és kitartást, mint az e hó 1-én megkezdett gyűlés folytatolagos tartama alatt.

A pártok itt eléggé világosan markirozták magukat.

A küzdelem nagyszerű volt, és jelentékeny, de e mellett leverő is annyiban, amennyiben a balpártul hajtásai folytán azon szomorú meggyőződésre jutottunk, hogy nem kelet többé nekünk a reakció setét szellemét odafenn Bécsben keresnünk, — mert megtaláljuk, azt már itt magunk közt is, és pedig elég nagy mérvben! — ime egy állunk e zajos gyűlésben is egyzással szemközt, mint két oly ellenséges tábor, mely folyvást nehéz csapásra készül egymás ellenében!

9 órakor a terem már zsufolány tömve volt ugyanarra, hogy a nagy folyosókön végig, le az utcáig hullámzott a nagy néptömeg.

9 óra után megjelent tisztelt főispánunk, s az elnöki széket elfoglalta.

Midőn a terembe lépett, a jobb párt által zajos éljenzéssel fogadtattott, — de aannál jobban demonstrált a balpárt ellene, — egyébként hasztalan mert a parlamentáris téren egy oly kitűnő tehetőség, mint főispánunk, nem könnyen fogott zavarba jönni, — azért is a hosszas tüntetés után, teljes nyugodtsággal, s minden feltűnő megillatódás nélkül egész nyájassággal üdvözölő a nagy számban jelenvolt bizottmányi tagokat, — s a még nagyobb számú zajos hallgató közönséget, — fokozott szónoki tehetőséggel nyitván meg e népes gyűlést, és tüzvén ki a jeles tanácskozmány hatáskörébe tartozó közérdekl tárgyakat.

A legelsőbb kérdés lön mindjárt az első, mely szerint a jobbpárt a megye azon határozatát, — hogy két választó község a veszprémi választó kerülettel a nagy-viszonyi választó kerülettel csatoltassék, — erősen támogatta: — míg a balpárt ellene küzdött, s ezen határozatot minden áron megsemmisíteni akará, míg végre is a hosszu vita szavazás után döntetett el, melynek eredménye lön, hogy 48 szavazattöbbséggel a balpárt legyőzetett, 182 230 ellen szavazván, — mely győzelmet éljen 48, tartók éljenzések követték.

Ezután a választásoknál mikéző elnökök s. t. kérdése merülvén fel, ámbár e jobbpárt ekkor már világosan tudta, hogy többségben van, — még is oly loyális feltételeket tűzött a balpárt elé, — melyeket minden habozás nélkül elfogadhatott volna, — de hasztalan, mert semmikép sem akarták hinni azt, hogy ők gyengébbek lehessenek a jobbpártnál, — azért is nagy erőszéitések után szavazásra került ismét a dolog, — melynek az lön vége, hogy 33 szavazattal, — ekkor csak a központi választmányi tagok szavazván — ismét kisebbségben maradtak. — 134 szavazó a jobbpárt, 101 a balpárt néreteit támogattán.

Ekkor, a midőn a kiküldöttség elnöke S. M. apát ur a szavazás eredményét a bizottmány előtt fölolvasta, a balpárt részéről egy nagyszájú kortes elkeseredésében nem tudván más boszút állani, így kiáltott fel, ur a keze m á r h a m i s s á g ! — de csakhamar rendre táaitattott — és pedig azon elégtétellel, — hogy maga a balpárt egyik főembere B. L. volt országgyűlési képviselő ur ily aljas insinuaiók ellen magának a pártnak érdekében is szinte erőlyesen tiltakozott: — úgy látszik, hogy a balpárt azon politikai maximát semmiben sem tartja szem előtt: Ne quid nimis! . . .

Ezen pontok körül kezdődött azon nem kis horderevvel bíró tusa, — mely véglegesen egy oly morális győzelmet biztosított a jobbpártnak, mely szerint mint alkotmányos többség jogosan, a többi elintézendő kérdésekné is, a diktatúrát kezeibe vette, — de azért még mindig a legnagyobb loyálissággal végeztek mindenben a teendőket! — a balpárt tulhajtott erőkődése ekkor már, megszűnön! — mert tisztán beláthaták azt, ha szavazunk, ismét veszteni fognak! . . .

Ezen győzelem egyszersmind egy különös devalvatiót is teremtett, mert a gyűlés kezdetén a balpárt fő kortesei míg folyvást székeken állva hadabandáztak, akkor az első szavazás után már csendesebben, székeiken ülve találjuk, — a második szavazás után pedig fejüket is alig lehetett látnunk! egeketterő jericho lármajátuk pedig egy kis illem és mérsékelt csend kezdő lassanként felváltani a teremben éppen úgy, mint a város utcáin, hol ekkor alig hallott az ember mást, mint hogy éljen a balpárt, — mely viszbangnak szomorú refrainje két nap mulva már az lön: meghalt a balpárt!

Ezután a választók összeírása ellen benyújtott kérvények tárgyalattak, — a balpárt minden erejét a tulzási feszíti itt is. Valóban különös, hogy míg 6k a tulzet tisztán 48-al ámitják, — addig oly előjogok mellett harszolnak, melyeket a 48 nak democraticus iránya örökre halomra döntött: — értjük itt a választásra vonatkozó nemesi előjogokat, különös kiváltságokkal felruházott castokat mi nem ismertünk többé, — hanem üdvözöljük a népképviselőt azon dicső eszméjét, melynél a választási jogra vonatkozólag tisztán a census, s a qualificatio szolgálhat egyedül zsinorméztékül! . . . de úgy látszik a balpártit is Cicero pro domo sua beszél, mert a nemesi községek mind a bal pártban állanak! — tehát csak ezélt érhessenek, úgy mindenben és mindentt azon elvet fogják ők akkor örökre vallani, a c z é l s z e n t e s i t i a z e s z k ö z ö k e t ! . . .

Azt észleljük, egyébként hogy megyénkben a balpárt most zengi utolsó hattyudalát tulhajtásai, és igaz községeiben! — A nép lassanként kezdi felismerni azt, hogy melyik ut biztosabb az alkotmányos é t á l d á s a i h o z ; . . . azért felettük kell ugyan örködnünk, mert a sok honboldogító ámitásai folytán nem csoda, valóban ha itt ott kisértebe ejtetnek! . . . s az ingadozás jelei mutatkoznak.

A választások megyénkben e hó 17 én kezdődnek; — ezen nap az, — mely mint a pártok constellatioi mutatják, a leendő országgyűlési obboldalnak megyénkbeli most már 6 képviselőt biztosít! — Ezen eredményről majd annak idejében. — A vizsont találkozásig.

Ujlaky József.

Igaz-e, hogy Deák Ferencz eladta a hazát?

(Folytatás.)

Vagy azért hazaáruló Deák Ferencz, mivel politikájával nemzeti haladásunknak o'y lendületet adott, hogy Pest népességét rövid két év alatt majdnem 30 ezer új lakossal nevelte: az ipar és forgalomnak oly fejlődést, biztosított, hogy lánchezidünk elégtelen már a (testvérváros közti akadálytalan közlekedésre s ma holnap egy második lesz szültségesse? (Helyes!) Szegény magyar haladásért epedt Széchenyink — minő örömet érezne a te nagy lelked most közöttünk! . . .

Vagy talán azért hazaáruló Deák Ferencz, mert eljárásával ügyeink biztos jövője iránt a külföldön oly élénk bizalmat tudott kelteni; hogy minden vállalatunk részvényeit kapva kapják?

Uraim! ha ez hazaárulás, akkor mi vagyunk legirigylendőbb nemzet széles e világban, mert miközöttünk a hazaárulás éremnyé vált! (Igen helyes!) akkor én bátran ki merem mondani lelkeim lelkéből, szívem szívéből, — hogy adjon az a sokat emlegetett magyarok Istene édes nemzetemnek sok — sok olyan hazaárulót, a minő Deák Ferencz! (Éljen! Taps! szűnni nem akaró viharos éljenek.)

De hát talán a jövő országgyűlésen akarja Deák Ferencz és a Deákpart a drága hazát leketlenül eladni? Mit akar a Deákpart a legközelebbi hongyűlésen? engedjék meg, uraim, hogy valamit erről is szólhassak. (Halljuk! Halljuk!)

A Deákpart' uraim, eljárásában hasonlít azon szegény gazdához, kit balzerenesége bajba kevervén, valamely önkényes hatalom vaskeze által husz évi börtön kinos láncaiba taszított. E szomorú évek letelte után kiszabadulván, haza megy, és könyezve látja, hogy ősi, háza az alatt fölg rommá lett, kertjét fölverte a dudva, szőlője elvadult, földjein erdővé nőtt a gaz. Mit tesz most az okos gazd? Ig'y gondolkodik ő: első teendőm min den esetre a hazát illeti, hogy legyen miben lakni és dolgozni. Meg van bir ez rongálva, jó lenne helyébe egőszén újat állítani, de most az erő, hiába, mátra kell. Ki lehet ezt is javítani és pedig, mint látom, úgy, hogy míg sokáig ellakhaton benne, biztosan, helyesen. Ha majd aztán évek múltán sikerül magamat kissé összeszednem, akkor, ha éppen szükségét látom, könnyen telik majd tölem a régi ház helyébe akár kastélyt emelni. És így is tesz: hazát szépen kitatarozza, s azután a megrongált gazdaságba fekteti minden tehetését.

Ez a hasonlat, ha nem én gondoltam is ki legelőször, igen szépen megmagyarázza önk előt, uraim, a Deákpart helyes eljárását. Mi is börtönbea ültünk husz kinos évig.

Mire abból kiszabadultuk, ősi házunkat — alkotmányunkat — igen megrongálták a Lajtha (?) tájairól átesapott zivatrok (Tetszés), ügyeink ktlös gazdasága egészen elveszett a husz évi elmaradás gízgazában. A Deákpart első teendőjének tartotta a hazát — az alkotmányt a mennyiben az lakhatlan, tarthatlan vala, helyesné kijavítani, úgy, hogy annak árnyában most már bizsvást bátran meglakhatunk. Helyébe egészen újat, állítani — a pragmatica sanetiók másaitani vagy idomítani — nem láthatta czélszerűnek. Új házról majd akkor álmodhatunk — gondolta — ha magunkat vitézül összeszedhetjük. De erre évek, hosszu évek kellenek . . .

Mindez a mult országgyűlésen lön a Deákpart által fogatatosítva. Most ama gazdával az annyira megrongált gazdaság után akar látni a jövő ország gyűlésen — belserveszedésünk fölszámíthatlan sok hiányain segíteni. Akarja tehát a többi között:

Rendezni a megyéket, s ezek közegeit országos dolgokban a miniszteriummal körülbelül oly viszonyba hozni, mint a minőben van a miniszterium az országgyűléssel, t. i. miként a hongyűlés felelősségre vonhatja a kormányt eljárásairól, úgy ez is felelőssé tehesse az alatta álló közigazgatási — hivatalnokokat. Mert ha azok a tekintetes vármegyék szépen félre rakják azokat a rendeleteket, melyeket a kormány a nép boldogítása ér-

dekében nekik kiad, hogy lehessen akkor kormányozni? hogy lehessen akkor a kormány felelős? Ki akkor a nép elégedetlenségének bünös oka? A miniszterium éppen nem, hanem igen is a végrehajtásra hivatott azon alsóbb tisztviselők, kik a fizetést szívesen fölszedik, de érte oly keveset dolgoznak! A kit nem illet lýféle vád, ne vegye magára. Teljes tisztelet a kivételeknek! Jó lesz azonban, uraim, el nem felejtünk, a mit Horváth Boldizsár, ez a polgárúrból lett munkás miniszter (Viharos éljenek) a szombathelyiekhez tartott beszédében nemrégiben mondott, hogy: „alkotmányos országban minden közhivatalnok, az irnaktól a miniszterig, nem ura, hanem szolgálja a népet, s mint ilyen minden hivatalos eljárásáért és minden mulasztásáért felelős! . . .“

Kívánja a jövő országgyűlésen a Deákpart tovább- azt a csigaláb s költséges igazság szolgáltatást, mely nek elveit nagyrésben német kezek fözték össze némé módra, s éppen azért nem is magyar gyomorunk valók, olyan lábra állítani, hogy a szegény magyar ember, ha más ellen pöre van, ne pörölje el magát is (Derülttsé. Átalános tetszés.)

Akarja a jövő országgyűlésen a Deákpart mindazt, a mi különbség még a nemesi és nem nemesi birtok között van, ildomos és méltányos módon megszüntetni. (Helyeslés. Nem jó hazafárthoz méltó tervek ezek? (De igen! Helyeslés.)

Megadja a jövő hongyűlésen a Deákpart minden vallásfeleketnek a magáért, a katolikusokat is urakká teszi sejtj templomuk és iskoláikban, a vallásuk által megengedett határok megtartásával.

A hol posta kell, oda póstat, a hol távirat, távirdat a hol vasut szükségeltetik, oda vasutat akar megszavazni a jövő országgyűlési Deákpart. (Tetszés)

És most kérdem - kívánhat-e ennél valaki szebbet, jobbat, üdvösebbet? (Nem! Helyes!) Kérdem: lehetnek e hazaárulók oly part emberei, kik ennyi áldástot terveznek a mi javunkra? Kérdem: nem tett-e helyesen ez értekezlet, midőn a halhatatlan Deák százedokra szóló elveinek, helyeslése, szemben a félrevezet'sre, a nép elámitására czélzó fekete gyanúsítgatások, czudar rágalmak és csomány becsmérlésekkel, — ma e helyen benntünk egy körbe gyűjtött? Kérdem: nincs-e rendén, hogy végreválarba Komárom vármegyében is alakult ma egy kör, mely zászlóján Deáknek nagy nevével lengeti? (Helyeslés! Eljen a Deákkör.)

De már majdnem visszaélek becses titrelmükkel. (Halljuk! Tovább!) Am ha elmondtam, mit tett 'és mit akar tenni a Deákpart, engedjék meg uraim, hogy arra is rámutathassak röviden, mit várhatunk a baloldal politikájától, hogyha a jövő választásoknál többségre jutnak.

Sokkal fiatalabb vagyok, hogy sem én egy oly pár elvei fölött, melyek élén Tiszák, Ghyeczky vezéri alakjai magasulnak, pálezzát törni magamat akár hivatottnak akár illetékesnek tarthatnám. Nem magam szólok tehát, hanem ime előveszem zseemből az újságot és megszólaltatok belőle egy férfit, kinek nevét, ha kimondom, önköm velem együtt viharos éljenekben kell hogy kitorjenek, ha ugyan a nagy szellemektel kellőleg méltáni ertjük. Horváth Mihály ez. (Hosszas éljenzés.) Ki nem tudja, hogy Horváth Mihály 49-ben miniszter volt? Mikor azonban arra a véres drámára, mely után a magyar nemzet husz évre eltűnt volt Europa szinpadjáról, a világiosi sötét kárpit legördült, sok megtört honfiszik közt az övé is elzokogta a fajó Istenhozzádot ősei földének és megragadta, a mi számára a hatalomból jutalmul maradt — a számkivetés gőresős vándorbotját. (Élénk tetszés) Bujdosását az ausztriai határoknak vette. Ott, a Lajthán kevéssé innen felsziki Gross-Höflein (Nagy-Höfány) kis német mezővároska. E helyen, mely nekem legelső rendes káplányállomásom vala, élénk részvét hangján beszéltek nekem a jó érzelmű német-magyarok: mint akart a menekült Horváth Mihály helységükben kissé megpihenni; de az üldözö vérekek rögtön ott termettek, s nagy bajosan sikerült neki tovább menekülni. Összejárta azután a művelt külföldet, névze, vizsgálva, hol s mi jó van a népek életében? S a mit talált, tanulmányos lelke felszírta, miként a szorgos ember a virágok mézecséppel. Erről munkássága jut vastag kötetben, oly jelesül, hogy azt bizvást dicsekedve mutogathatjuk a külföldnek; s írta meg, hogy egyéb számos kiaeibb műveit ne említssem, Magyarország független kinehezának szomoruan dicső eseményeit három vastos kötetben, 6 volt az, ki két évvel ezelőtt a budai várpalotában kedves királyi-néknak 481 forradalmunk történetét lelkéből elbeszélte, mire a királyné, a magyarok e szende-lényű nemtó anygala meghatottan könyezett. (Tetszés.)

Mikor ez a jeles férfi a többivel visszajött hazájába, vetekedve invitálgatták jobboldaliak úgy mint baloldaliak országgyűlési képviselőnek. De ő minden meghívást tisztelettel visszautasított. Most azonban a jövő országgyűlésre elvállalta Szegeden a követségét. A napokban tartá fejedelemhez méltó bevonulását, mely alkalommal elmondá választóinak, mért nem vállalt képviselőséget a mult országgyűlésen. Azért — mondá — mert mikor hazajöttem nem tudtam magamat a pártok közt helyesen kiismerni, nem tudtam Deák, Tisza vagy Madarász jár-e igaz uton? Idő kellett, hogy ma-

Pénz	Ára
Párt	10
gyár	45
gyár	72
a társulat	10
Pári	10
P.	5
ó és könyvnyomda-t	10
anyag kivitelű társ.	10
afagyár társaság	10
nyitató gyár	15
r társ.	10
részvény	10
szeszín. gyár	4
szeszgyár	4
vontafogóházhoz II kibocs.	36

Bécsi börze márcz. 7.

58.75	58.75
63.50	63.50
68.15	68.15
62	62
126.70	126.70
97	97
79	79
164.50	164.50
7.6	7.6
293.90	293.90
785	785
102.25	102.25
639	639
233.50	233.50
159	159
102	102
121.90	121.90
48.40	48.40

12 tallér,

os sorsjegyre,

és a következő 20 havi 5 fto

ositiva van, söt ezenfölül a

számmal,

tekintet nélkül.

oni, mi által azon rendkívüli

szük, mivel minden társaság

gyből áll, 2 eredeti sorsjegy

atik.

részvevőnek ingyen és bér-

nyet egyszerre vesznek, illő

ez iránt en em levél által

utánvétel is eszközöltetnek.

n ellátva, melyet a vevő az

telteztük, valamint az elő-

vetkezéskép rövid idő alatt

vel az agio naponta felebb-

előbbi számos részvételle

L.

áslap szerkesztője.

T Ö Z S D E.

Pesti áru és értéktőzsde márcz. 8-én				Befizetés	Pénz	Áru	Pénz	Áru	Pénz	Áru	
Gabna-árak.											
Buza búsági	83	3.65-3.90		L. 8	122 1/2	111 1/4	Szent-Endrei téglagyár	235	240	Hunnia	10
" tiszai	85	4.00-4.25		63	1625	1640	200 Első magyar gőzhajózás	213	216	Unio	Pári
" pesti	85	3.75-3.90			605	610	200 Alföldi vasút	160 1/2	161	Géptéglagyár	45
Készre	85	4.10-4.35			132	135	200 Magyar éjszakai vasút	148 1/2	148	Drásche téglagyár	72
Érzs	83	3.75-3.90			40	80	Magyar földhiv. línt. záloglevél 5%	19 1/2	19 1/2	Ó-Budai téglagyár	10
Árpa serfőzésre	68-70	2.25-2.40			500	1270	Kereskedelmi bank záloglevele	97 1/2	98	Emich nyomda-társulat	Pári
" etetésre	66-68	2.25-2.40			1000	1230	Gépgyár	175	18	Ó-Budai téglagyár	P.
Zab	44-48	1.75-1.85				1240	Vontatógőzhajózás	290	591	Emich nyomda-társulat	P.
Kukorica búsági		4.87-5.00				710				Isó m. vonalzó és könyvnyomda-t.	5
" uj		2.00-2.10				500				Ó-budai gyuananyag kivitel. társ.	10
Bab uj	85	3.80-4.00				150				Zarzetky gyufagyár társaság	10
Köles	80	2.40-2.60				107				Géphordó-gyár	10
Repce		5.25-5.50				109				Kuko icza keményítő gyár	15
Lóhermag magyar	100	30-31				605				Ól kasza-gyár társ.	10
" francia	100	44-45				500				Ó-budai szesz részvény	10
" vörösa sájer	100	26-28				500				Gacwind-féle szeszín. gyár	4
Szalonna vidéki	100	38-39				500				Magyvárad szeszín. gyár	5
" helybeli	100	42-43				500				Hordó-készítő társaság	36
" füstölt	160	32 1/2-33				500				Első magyar vontatógőzhajózás II kibocs.	73
Aszalt szilva	100	8-9 1/2				200					
Dio debreczeni	100	9-9 1/2				160					
Méz sejtés	100	19-20				200					
Hivatalos jegyzékek.											
Magyar vasuti kölcsön szelv. nélk.	500	105 1/4	106			200					
Pesti keresked. bank (szelv. nélk.)	200	635	638			200					
Budai kereskedelmi bank szelv. n.	200	225	232			200					
Posti ipa-bank (szelvény nélk.)	200	450	—			210					
M. ált. hitelbank kiz. eis. joggal	30	111 1/2	111 1/4			525					
Népbank	30	50	1			100					
Pozsonyi hitelbank	100	140	145			105					

III. ÉVFOLYAM.

Előfizetési ár
egész évre 20 frt., félév
nyegyedre 5 frt.

Bojgatási díj: 6-hasábos
5 kr.; bélyegj minden bej
30 kr.

A „nyiltter“-ben 4-hasábos
20 kr.

Előfizetési

AUTON

1869-ik évi

Egész évre
Félévre
Egy negyedre
Egy hónapra

Szegényebb sorsu ut
urak számára mindazalt
mük a rendes congrua ill
az „Autonomiát“ mindj
forintért szívesen adjuk.

HIRDETÉSEK.

MILANO VÁROSI KÖLCSÖN.

Minden egyes sorsjegy 45 olasz lira, vagy 45 frank, vagy 12 tallér, vagy 21 ezüst ftos.

A kölcsönért kezeskednek Milano városának összes birtokai s a város egyenes és közvetlen bevételei.

Huzás-terv:

1867, 1868, 1869, 1870, 1871. évben, évenként 4 huzás történik. és pedig
Január 1-ső, April 1-ső, Julius 1-ső és Oktober 1-ő napján.

Évenként 96 sorozat huzatik következő nyerőkkel:

2	nyerő á 100,000	200,000	frank.
2	"	5,000	10,000
46	"	1,000	46,000
4	"	500	1,000
8	"	400	3,200
6	"	300	1,800
22	"	200	4,400
14	"	150	2,100
40	"	100	4,000
166	"	60	9,960
4490	"	46	206,540

4800 nyerőszám évenként 490,000 frankot nyer

A nyeremények kifizetése mindig a huzás után 3 hónap mulva történik, mind a rendelkezés nélkül, milanoi napi árfolyam szerint, és pedig a Milano községi pénztárnál, vagy pedig a következő bankházaknál:

EMDEN S. és társánál Párisban,
OPPENHEIM J.-nél Brüsszelben,
és minden kül- és belföldi pénzváltó üzletben.

REINACH A.nál Majnai Frankfurtban.
FISCHER M. L.nél Pesten.

Ezen oly rendkívüli előnnyel bíró sorsjegyekre
20 részvevőjü társas játékokat
rendeztem

100 db milanoi 45 fr. vagy 21 frtos sorsjegyre,
olyformán, hogy ily társaság minden tagjának az első 10 ftos részlet, és a következő 20 havi 5 ftos részletek befizetése után

öt darab eredeti sorsjegy

kézbessitetik, darabonként 21 frt értékben, s így befizetése teljesen biztosítva van, sőt ezenfölül a befizetési időtartam alatt

100 sorsjegyre, 100 különböző sorszámmal,
hétsszer ingyen játszik.

- Az első részlet már valamennyi nyereményt biztosítja.
- A társaságba bárki küllön is beléphet, a többi részvevőre minden tekintet nélkül.
- Ugyszintén mindenkinek alkalom nyujtatik több társaságba belépni, mi által azon rendkívüli előnyben részesül, hogy 2, 3, 4, egész 500 különböző sorszámra játszik, mivel minden társaság 100 más sorszámából áll.
- Egy teljes társaság megrendelésénél, mely 20 hiteles részvételi jegyből áll, 2 eredeti sorsjegy vagy pedig azok értéke, azaz 42 frt értelben, díj gyanánt reaadatik.
- 24 órával minden huzás után a teljes huzásliststromok minden részvevőnek ingyen és bérmentve megküldetnek.
- Üggyökbk, bizományosok és magánosok is, kik több részvételi-jegyet egyszerre vesznek, illő engedményben ré zesítottnek, s kérem az azt szándéklókat, hogy ez iránt engem levál értesítsenek.
- Vidéki megrendelések legpontosabban teljesítettnek, ugyszintén utánvétel is eszközöltetnek. Minden részvételi jegy a törvényesen előirt 63 kros bélyeggel van ellátva, melyet a vevő az első részlettel együtt fizet.
- Azon körtülménynél fogva, hogy ezen sorsjegyek gyors megkedveltetésük, valamint az előnyös játékterv folytán igen gyors keletnek örvendenek, — következésképp rövid idő alatt árúknak már csak azért is jelentékenyen kell emelkedniök, mivel az agio naponta felebb-szökik — indittatva érzem magamat, a t. cz. közönséget mielőbbi számos részvételre fölkérni.

Teljes tisztelettel

FISCHER M. L.

váltóirodája a „Fortunához“, hatvani utca 16. sz. — A „Magyar Fortuna“ címül huzáslap szerkesztője.

Bodajk

Honunkban már m
nem-katholikus vallásfe
48-i XX. t. cz. jótétemé
vették, alig hogy az en
még az izraeliták is. Eg
ban uralkodó s követőit
is túlnyomó kath. hitfele
közni az illetéktelen
Egyedül a művelt magy
szert tenni az autonon
lapunk ugyan van; de
miánk. Talán bizony eg
lyes dolog lenne az az
kább jelen körülmény
dásteljes, de szükség
e lapok hasábjain az
lammál szakavatottabb
ven kifejtett. Ugyana
litenem, miszerint a v
dekeibe bevonatva, ezt
gatná; midőn eddigelé
gott kezekkel szokta
hoznom s okokkal tá
autonomia által a hité
annyira hanyatlott, öry
Azt sem szükséges
hogy a kath. egyházi
sűrűbb és bensőbb é
zetnek is tetemes ha
higgadt kath. felekezé
lag tükékn bokron ke
sőt az örök igazságok
a nemzet halálát siett
gátot vetae; nem is le
talni, miszerint a legi
katholikus státusféri
chenyi Istvá
Ferencz, egyedül
sárral dobaltassanak
haza iszonyu kárara.
De szükséges is
séges, mert koroná
ban, ezáltal irányu
viszonyba lépett; m
ben is változtatást ig
Ily áldásos, ily
mia! Még is hol kés
detesnek mutatkozó
huzás-halasztás a ne
ja s könnyen ama
nem-akarásnak ny
lyik részen van a
főnérített törvény
püspöki kar pedig
keresheti. De még
lem oka sürűn ez u
napjainkban szere
mindazon társulat
lyeknek tagjait k
küli elvtől borsó
dolgában a nu. p
meghajol, mert ab
alatt áll, de a vilá
püspök urakat es
telete mellett se t
gát kötelesek. U
retem, rajtok nem
külszervezkedésér
logba beavatva va
véleményem szeri
delem okát elős
magyar katoliku